



പരി.സഭയിൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട നിയോഗങ്ങളെല്ലാം ശാന്തമായും ഭംഗിയായും ദൈവകൃപയുടെ തണലിൽ പൂർത്തീകരിച്ച് മല്ലപ്പള്ളി ആനിക്കാട് മാർ അന്തോണിയോസ് ദയറായിൽ വിശ്രമജീവിതത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം കഴിയുന്ന അഭി. സഖറിയ മാർ അന്തോണിയോസ് പിതാവുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖം.

ഫാ. അലക്സ് തോമസ് / ഫാ. തോമസ് രാജു

മേൽപ്പട്ട ശുശ്രൂഷയിൽ 31 വർഷങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നു. മെത്രാസന ചുമതലകളിൽ നിന്നും ഇപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണമായി വിരമിച്ചിരിക്കുന്നു. ജീവിത വഴികളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് നോക്കുമ്പോൾ മനസ്സ് സംതൃപ്തമാണോ?

ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഇതുവരെയും സംതൃപ്തിയുണ്ട്. മേൽപ്പട്ടക്കാർ ആയതിനു ശേഷം കൊച്ചിമെത്രാസനത്തിൽ 17 വർഷവും 9 മാസവും 17 ദിവസവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2009 ഏപ്രിൽ ഒന്ന് മുതൽ 2022 നവംബർ 3 വരെ കൊല്ലം മെത്രാസനത്തിലും ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. നവംബർ 14 നാണ് ചുമതലകളെല്ലാം കൈമാറി അവിടെനിന്നും മടങ്ങിയത്. വിളിച്ചവൻ വിശ്വസ്തനാണ് എന്ന ബോധ്യമാണ് ഇന്നുവരെയും കൂടെയുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് സംതൃപ്തിക്ക് ഒരു കുറവും ഇല്ല. അതിനർത്ഥം ഇതുവരെയും ജീവിതത്തിൽ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല എന്നല്ല. ജീവിതത്തിൽ എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വിവിധ തരത്തിലുള്ള പ്രയാസങ്ങൾ ഉണ്ട്, സന്തോഷവും ഉണ്ട്. യിസ്രേയേൽ ജനതയെ വഴി നടത്തിയ മോശയ്ക്ക് ദുഃഖവും സന്തോഷവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്-സുഖ ദുഃഖ സമ്മിശ്രമാണ് ജീവിതം. ദൈവകൃപ അനുഭവിക്കുക എന്നതാണ് മുഖ്യം.

റിട്ടയർമെന്റ് എന്നത് ഒരു വിശ്രമകാലമാണോ? മല്ലപ്പള്ളി ആനിക്കാടുള്ള അന്തോണിയോസ് ദയറാ ശിഷ്ടകാലം പ്രാർത്ഥനാനിരതമായിരിക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തതിന് പിന്നിൽ എന്തെങ്കിലും കാരണങ്ങളുണ്ടോ?

വിശ്രമം എന്നത് എല്ലാ ശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വിടുതലാണ്-റിട്ടയർമെന്റ് എന്നാൽ അത്തരത്തിലുള്ള പരിപൂർണ്ണ വിശ്രമമല്ല. ഇഹലോകജീവിതത്തിൽ ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടേതായ കടമകൾ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനുണ്ട്. നമുക്ക് പലകാര്യങ്ങളും ചെയ്യുവാനുണ്ട്- പ്രാർത്ഥനയോടൊപ്പം പ്രവൃത്തിയും അനിവാര്യമാണ്. എന്റെ പിതാവും വലുപ്പനുമൊക്കെ നിരണം മെത്രാസനത്തിൽ ഉള്ളവരാണ്. ആനപ്രാമ്പാൽ സെന്റ് ജോർജ്ജ് പള്ളിയായിരുന്നു ഇടവക. എന്റെ ഫാദറിന്റെ ഇളയ അനിയൻ കല്ലുപ്പാറ കടമാൻകുളം

ദൈവകൃപയുടെ തണലിൽ മാർ അന്തോണിയോസ്

ഡബ്ല്യൂ.സി..വർഗ്ഗീസ് അച്ചൻ (വരമ്പത്ത് അച്ചൻ) ഇവിടെയടുത്തായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ സ്ഥലം എനിക്ക് അപരിചിതമല്ല. ഇവിടെ ഈ ആശ്രമത്തിന് വേണ്ടി പരി.ബാവാ തിരുമേനിയുടെപേരിൽ പരി.സഭയ്ക്കു വേണ്ടി വസ്തു വാങ്ങി അത്യാവശ്യ സൗകര്യങ്ങളുള്ള ഒരു കെട്ടിടം പണിതു. ശാന്തമായ ഒരു സ്ഥലമായതിനാൽ വലിയ ഘണ്ടകളൊന്നുമില്ലാതെ ഇവിടെ കഴിയുന്നു. ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് യാത്രാ സൗകര്യങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടൊന്നുമില്ലാത്തതിനാൽ അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങൾക്കൊക്കെ ഏതെങ്കിലും സ്ഥലങ്ങളിൽ പോകുവാൻ യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല.

തിരക്കുകളിൽ നിന്നൊക്കെ ഒഴിഞ്ഞ് ശാന്തമായി ഇപ്രകാരം ഇരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി ആലോചിച്ചെടുത്ത തീരുമാനമാണോ?

ചുമതലകളുടെ ഭാഗമായുള്ള തിരക്കുകൾ എല്ലാവർക്കുമുണ്ടാകും. അത് നാം ഇഷ്ടപ്പെട്ടേ മതിയാകൂ. മെത്രാസനങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ വഹിച്ചിരുന്നപ്പോൾ സന്തോഷത്തോടെ അവയെല്ലാം ചെയ്തു. എന്റെ ഗുരുവായ അഭി. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താന്തിയോസ് തിരുമേനിയാണ് മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മെത്രാസന ചുമതലകളിൽ നിന്നും റിട്ടയർചെയ്ത് ഈ വഴി കാണിച്ചത്. അഭി. മാത്യുസ് മാർ ബർണ്ണബാസ് തിരുമേനിയും ശാരീരിക ക്ഷീണം നിമിത്തം ചുമതലകളൊഴിഞ്ഞ് നാട്ടിലേക്ക് വന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആലോചിച്ച് എടുത്തതീരുമാനം തന്നെയാണ്. ചിലപ്പോൾവ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായം ഉള്ളവരുണ്ടാകാം.

ദൈവത്തോട് ആലോചന ചോദിച്ചെടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങളൊന്നും തിരുത്തേണ്ടിവരില്ല.

ജീവിതത്തിൽ വരവു ചെലവ് കണക്കുകളും മറ്റും കൃത്യമായി എഴുതി സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു രീതിയുണ്ടെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ശീലം വൈദികൻ ആയതിന് ശേഷം ആരംഭിച്ചതാണോ?

സത്യത്തിൽ വീട്ടിൽ നിന്നും ലഭിച്ച പരിശീലനം അങ്ങനെയുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. വരവ് ചെലവ് കണക്കുകൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കുക. എന്നാൽ അതൊരു ഹെർക്കുലിയൻ ടാസ്കൊന്നുമല്ല, സഞ്ചരിക്കുന്ന വാഹനത്തിൽ മീറ്റർ റീഡിംഗുണ്ട്. ഒരു ദിവസം യാത്ര ആരംഭിക്കുമ്പോൾ റീഡിംഗ് പരിശോധിക്കുക. യാത്രകൾ പൂർത്തിയാക്കി ഇറങ്ങുമ്പോൾ വീണ്ടും പരിശോധിച്ചാൽ പോയ ദൂരമറിയാം. ഓരോ ദിവസത്തെയും വരവു ചെലവും ഇപ്രകാരം എഴുതി സൂക്ഷിക്കുക. ചുമതലകൾ വഹിക്കുമ്പോൾ പൊതുവിന്റെ സമ്പത്ത് ദുർവ്വയം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ഇത് നമ്മെ സഹായിക്കും.

ആശ്രമാംഗങ്ങളായി ചേർന്നുകൊണ്ട് സന്യസ്ത ജീവിതം നയിക്കുവാൻ അധികം ആരും ഈക്കാലത്ത് താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് പറയപ്പെടുന്നത് വാസ്തവമാണോ?

പൗരോഹിത്യ പദവിയിലേക്ക് അനേക കുഞ്ഞുങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ച് കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. സന്യസ്തരാകുവാൻ അത്രയും പേരെ ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നത് സത്യമാണ്. രണ്ട് കാരണങ്ങൾ

അതിനു പിന്നിലുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ ബോധ്യം. മാതൃകയുള്ള സന്യസ്തരുടെ എണ്ണം പരി. സഭയിൽ വർദ്ധിക്കണം. അപ്പോൾ ആ പാതയിൽ അനേകർ ആകൃഷ്ടരായി താനേ വന്നുകൊള്ളും. ഒര്മോയോ അഥവാ ലോകമയൻമാരെന്ന അർത്ഥത്തിൽ നാം അർത്ഥമെന്താണ് ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്. എനിക്ക് ആ പദത്തോട് തന്നെ താൽപ്പര്യമില്ല. സത്യത്തിൽ നമ്മളെക്കാളൊക്കെ ഭേദമാണവർ. പൗരോഹിത്യ ജീവിതങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള തൃപ്തിയില്ലായ്മയും ലോകമോഹവുമാണ് വേറൊരു കാരണം. കാലത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്ക് എന്നൊക്കെ നാം പറയാറില്ലേ- അതിനൊത്താണ് ഏറിയപേരും യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. അച്ചനാകാൻ വരുന്നയാൾക്ക് ആ ബോധ്യമുണ്ടാകണം. ഭവനത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം അങ്ങനെയുള്ളതാകണം. ഞങ്ങളുടെയൊക്കെ ചെറുപ്പകാലത്ത് എന്തെങ്കിലും കുരുത്തക്കേടുകൾ കാണിച്ചാൽ അമ്മച്ചിയും അമ്മയുമൊക്കെ പറയും “നി ഒരു അച്ചനാകാൻ ഉള്ളവനാണ്” എന്ന്. അത് ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ് ഒപ്പം ഒരു താക്കീതും. പ്രായമായവരെക്കെ വീട്ടിലുള്ളത് തന്നെ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ് എന്റെ വലുത്തച്ചി അതിരാവിലെ മനമേ പക്ഷിഗണങ്ങൾ എന്ന പാട്ട്



പാടും. വേദപുസ്തകം വായിക്കും. വെള്ളെഴുത്ത് തെളിയുക എന്നൊരു പ്രയോഗമുണ്ട്. പ്രായമാകുന്നതനുസരിച്ച് കാഴ്ചയ്ക്ക് മങ്ങലുണ്ടാകും എന്നാലും വി.വേദപുസ്തകത്തിലെ കുഞ്ഞു അക്ഷരങ്ങൾ ശ്രദ്ധയോടെ അമ്മച്ചി വായിക്കും. എന്റെ അമ്മയുടെ വേദപുസ്തകമാണ് ഇന്നും എന്റെ കൈയിൽ ഇരിക്കുന്നതും ഞാൻ വായിക്കുന്നതും. നല്ല കുടുംബങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടാൽ ഉത്തമരായ വൈദികരും സന്യസ്തരും വിശ്വാസികളും ഒക്കെയുണ്ടാകും.

ജീവിതത്തിൽ ഏറെ സന്തോഷവും ദുഃഖവും നൽകിയ എന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ച് ഓർമ്മയിലുണ്ടോ?

സന്തോഷവും ദുഃഖവും മാറി മാറി ജീവിതയാത്രയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ. അതെല്ലാം പ്രത്യേകിച്ച് ഓർമ്മയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു രീതിയൊന്നും ഇത് വരെയില്ല. എല്ലാം ദൈവഹിതമായി കണ്ട് അഭിമുഖീകരിക്കുക. വി.കുർബ്ബാനയിൽ മഹസിയാനോ ഹോക്കിൽ ചൊല്ലുമ്പോൾ പറയുന്നത് ഞങ്ങളുടെ തിന്മകൾ ക്ഷമിച്ച് മായിച്ച് ഓർക്കാതിരിക്കുന്നവനുമായ ദൈവം എന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് വേദന നിറഞ്ഞ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെയുണ്ടെങ്കിൽ അവ ഓർക്കാതെ മറന്നുകളയുക എന്നതാണ് നല്ലത്.

ഒരു വിദേശയാത്ര പോലും നടത്തിയിട്ടില്ലാത്ത മെത്രാപ്പോലീത്ത എന്ന നിലയിൽ വളരെ ആകാംക്ഷയോടെ അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ പലരും ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ? എന്തെങ്കിലും കാരണങ്ങൾ അതിനുപിന്നിൽ ഉണ്ടോ?

ഞാൻ കൊച്ചി മെത്രാസനത്തിന്റെ ചുമതലയിൽ ആയിരുന്നപ്പോഴും കൊല്ലത്തായിരുന്നപ്പോഴും മാധ്യമങ്ങൾ ചോദിച്ച ചോദ്യമാണിത്. കൊച്ചിയിൽ എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, പാലക്കാട് ജില്ലകളിലാണ് നമ്മുടെ പള്ളികൾ. കൊല്ലത്ത് ഒരു ജില്ലയിൽ മാത്രമാണ്. ഇവിടെയൊന്നും യാത്ര ചെയ്യാൻ പാസ്പോർട്ട് ആവശ്യമില്ലാത്തതിനാൽ എടുത്തില്ല. പാസ്പോർട്ട് എടുക്കുന്നതും എടുക്കാത്തതും കുറ്റകരമായ ഒരു കാര്യമല്ല. മാർത്തോമാ

സഭയുടെ കാലം ചെയ്ത ക്രിസ്തോസ്സും തിരുമേനി എന്നോട് പറഞ്ഞു എന്റെ കയ്യിൽ കുറെ പാസ്പോർട്ടുണ്ട് അതിലൊരണ്ണം എനിക്ക് തരാമെന്ന്. പാസ്പോർട്ട് വേണ്ടസ്ഥലത്ത് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടാൽ പാസ്പോർട്ട് എടുക്കണം അത്രേയുള്ളൂ. നാട്ടിലെ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് അതിന്റെ ആവശ്യം വന്നില്ല എന്നേയുള്ളൂ.

പ്രസംഗങ്ങളിലും മറ്റും പറയുന്ന നിരവധികഥകൾ വായനയിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നതാണോ?

വായനയിൽ നിന്നു മാത്രമല്ല. എന്റെ വലുപ്പപ്പനും മറ്റും ഞങ്ങളുടെ നന്നേ ചെറുപ്പം മുതലേ വേദപുസ്തക കഥകളും മഹാഭാരതത്തിലെയും പഞ്ചതന്ത്രത്തിലെയും കഥകളുമെല്ലാം പറഞ്ഞു തരുമായിരുന്നു. മലങ്കര സഭാ മാസികയിൽ അവയിൽ കുറെയൊക്കെ ലളിതം മധുരം എന്നപോരിൽ എഴുതിയിരുന്നു. അവരുടെയൊക്കെ അനുഭവപാഠങ്ങൾ ആ കഥകളിലുണ്ട്. പ്രായമുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ കുറച്ച് നേരമിരുന്നാൽ അവരിതൊക്കെ നന്നായി പറഞ്ഞ് തരും. അടുത്തതലമുറയ്ക്കും അതൊക്കെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താം.

സഭയിലെ വൈദികർക്കും വിശ്വാസികൾക്കുമുള്ള സന്ദേശം?

ഞാനാകുന്നത് ദൈവകൃപയാലാകുന്നു എന്ന് എപ്പോഴും ചിന്തിച്ചു കൊള്ളണം. സംതൃപ്തിയോടെ ജീവിക്കണം. ഒരു ഗ്ലാസ് പച്ചവെള്ളമാണെങ്കിലും തൃപ്തിയോടെ കുടിക്കണം. വന്നവഴിയൊന്നും മറക്കരുത്. കരുണയില്ലാത്ത ആരോടും ഇടപെടരുത്. പരി.സഭയിൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ചുമതലകളെല്ലാം ശുശ്രൂഷയാണെന്ന് വിചാരിക്കണം. ഉപഭോഗസംസ്കാരത്തിന് പിന്നാലെ പോകരുത്. പ്രാർത്ഥനകൾ മൂടക്കരുത്. കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഏറെ ശ്രദ്ധിച്ച് വളർത്തണം. എല്ലാത്തിനും മീതെ ദൈവഭയത്തോടെ ജീവിക്കണം.

○

സ്വർഗ്ഗീയ പൗരസ്സായിൽ, മലാഖമാരോടെപ്പം

7-ാം പിറന്നാൾ 12-12-2022

1-ാം പിറന്നാൾ 19-12-2022

'സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എൻ പൗരത്വം
എന്നവകാശം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ' (ഫിലിപ്പ ലേഖനം)

'യഹോവ തന്നു, യഹോവ എടുത്തു, യഹോവയുടെ
നാമം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടുമാറാകട്ടെ' (ഇസ്രായേൽ 26)



പി.സി. ഉലഹന്നാൻ (അച്ചൻകുഞ്ഞു)
മുണ്ടൻപടവത്ത്, പുതുപ്പള്ളിപ്പറമ്പിൽ
കണ്ഠ, കോട്ടയം



ആബിഗേയ്ൽ മറിയം സജോ
തെക്കിനേത്ത്
വാറ്റാപുരം, പത്തനംതിട്ട